

Militærudgifterne; og det var ønskeligt, om vi en Gang i en ikke alt for fjern Fremtid kunde komme noget ned med disse Udgifter. Det er ikke alene de Summer, der opføres paa selve Finansloven, som medgaaer til Militærvæsenet. Man maa ogsaa medregne den Tid og de Penge, som det tvangsudskrevne Mandskab maa ofre i saa Henseende. Naar saa dertil kommer, at de af det udskevne Mandskab, som ønsker at faa deres Numre ombyttede og i den Anledning henvender sig til et af Staten autoriseret Nummerbytningskontor, kan risikere at forlise de i dette Øjemed til Kontoret indsendte Beløb — og det kan der jo være Udsigt til for de unge Mænd, der i det sidste Aar i god Tro til, at der ingen Risiko kan være ved at overlade en saadan autoriseret Nummerbytningskommissær de Summer, han forlanger af dem til Ombytningen, indsender deres Penge til ham; men dog ikke faar deres Nummer ombyttet —, saa bliver dette ogsaa Udgifter, der hidrører fra Militærvæsenet og maa anses for at være af meget uheldig Art.

Jeg skal i denne Forbindelse tillade mig at fremhæve et enkelt Eksempel paa, hvorledes den nu afgaaede autoriserede Nummerbytningskommissær Hr. Kunckel, der havde Kontor i Aalborg, har baaret sig ad overfor en af de udskevne værnepligtige unge Mænd, der havde henvendt sig til ham for at faa sit Nummer ombyttet. Denne Mand hed Niels Mikkelsen Nielsen og var fra Resen ved Skive. Han havde flere Gange brevvekslet med Kontoret om det Beløb, for hvilket han kunde bytte med et Frinummer det Nummer, som han selv havde udtrukket paa Sessionen, og efter hvilket han vilde blive indkaldt til Kystartilleriet. Det Beløb, som de var blevet enige om, blev den 19. August dette Aar indsendt til Hr. Kunckel, der den Gang var Chef for Statens autoriserede Nummerbytningskontor i 5te Udskrivningskreds. Niels Mikkelsen Nielsen havde endnu for nogle Dage siden intet hørt om Sagen, kun at Hr. Kunckel efter at være bleven afskediget har udstedt en Bekendtgørelse i Bladene om, at de, der havde noget til gode hos ham, kunde henvende sig til ham for at faa deres Penge tilbagebetalt. Denne Bekendtgørelse gav Anledning til, at Niels Mikkelsen Nielsen sidst i September Maaned skrev til Hr. Kunckel og bad om at faa de 400 Kr. tilbagebetalt inden 5. Oktober dette Aar, da han i modsat Fald vilde indgive Sagen til Udskrivningsvæsenet. Men der kom hverken Penge

eller Svar fra Hr. Kunckel, og Sagen er, saa vidt jeg ved, nu gennem Herredskontoret i Skive indbragt for Udskrivningsvæsenet. Men dersom nu Hr. Kunckel ingen Penge har, bliver Spørgsmaalet: Hvor skal den unge Mand da faa sine 400 Kr. fra? Da jeg antager, at der er flere af de til Militærtjeneste udskevne unge Mænd, som det er gaaet ligesom Lars Mikkelsen Nielsen, vil jeg tillade mig at spørge den højtærede Justitsminister, om han ikke mener, at Staten har Pligt til at drage Omsorg for, at disse Mænd, som i god Tro har ment, at der ingen Risiko kunde være ved at inlade sig med et af Staten autoriseret Nummerbytningskontor, faar deres indsendte Penge tilbagebetalt, enten vedkommende Nummerbytningskommissær selv kan betale eller ikke. Den unge Mand, som jeg her har nævnt, og som har indsendt 400 Kr. mod Løfte om et Frinummer, som han ikke fik, maa nu springe Soldat, og han maa derfor have moralsk Ret til at faa sine Penge tilbagebetalt, derom kan der neppe være Tvivl.

Dernæst vil jeg ligesom i Fjor tillade mig at henlede Opmærksomheden paa et omfangsrigt Erhvervs uheldige Arbejdsforhold. Det vedrører Fiskeriet i Limfjorden. Denne overordentlig store Virksomhed foregaar under særlig uheldige Forhold, især efterhaanden som Benyttelsen af de mere tidssvarende Motorbaade til Fiskeribrug bliver almindelig. Grunden til det uheldige Forhold er, at der ikke findes Havne, hvor disse kostbare Baade kan ligge i Sikkerhed. Der er f. Eks. paa hele Salling Kyst ikke nogen Fiskerihavn, som til enhver Tid er tilgængelig for Motorbaade. Fiskerne paa Fur har forrige Aar selv bygget en Havn, men der er den Mangel ved den, at den paa Grund af en Sandrevle udenfor Molerne ikke er tilgængelig for Motorbaade, naar der er Lavvande i Fjorden. Denne Mangel vil de gerne have Staten til at afhjælpe, og i den Anledning blev der i Fjor af Fiskeriforeningen paa Fur indsendt et Andragende til Landbrugsministeriet om at faa ordnet dette Forhold, men saa vidt jeg ved, fik Fiskerne Afslag paa deres Andragende. Jeg vil alligevel haabe, at den højtærede Landbrugsminister og den højtærede Minister for offentlige Arbejder vil stille sig velvilligt overfor Kravet om Udbedring af Havneforholdene til Fremme af denne store Fiskerivirksomhed paa Fur, naar et saadant Krav atter bliver fremsat. Jeg vil samtidig bede de samme højtærede Ministre stille sig velvilligt overfor